

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 926/2017
28.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Ђорђевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Ђорђевића, адвоката Драгана Ранђеловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 5/17 од 18.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 716/17 од 12.06.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Ђорђевића, адвоката Драгана Ранђеловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 5/17 од 18.04.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 716/17 од 12.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 5/17 од 18.04.2017. године, окривљени Саша Ђорђевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.10.2016. године до 13.01.2017. године. Од окривљеног Саше Ђорђевића, одузето је 20 вакумираних пакета опојне дроге „Саннабис“, укупне нето тежине 19.834,714 грама, која дрога је одузета по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Чачак КУ 1407/16 од 19.10.2016. године. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на рачун буџета Републике Србије, на име трошкова кривичног поступка насталих пред Вишим јавним тужилаштвом у Чачку, уплати износ од 72.360,00 динара, Вишем суду у Чачку на име паушала износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 22.400,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 716/17 од 12.06.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Саше Ђорђевића, адвоката Драгана Ранђеловића, а пресуда Вишег суда у Чачку К 5/17 од 18.04.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Саше Ђорђевића, адвокат Драган Ранђеловић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости истиче да нижестепени судови нису дали јасне и уверљиве разлоге у вези кривице окривљеног, да је нејасно на основу чега је суд закључио да је окривљени у конкретном случају поступао са директним умишљајем и да је опојну дрогу преносио ради даље продаје.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у захтеву се истиче да окривљени није знао да се дрога налази у теретном возилу којим је управљао, да није доказана његова кривица, односно да није утврђено да је исти поступао са директним умишљајем.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић